Dagboek van een Kabeljauw Deel 10 Groningen

In deel 9 kwamen we aan in Hoogkerk een dorp onder de rook van Groningen.
De Schepencarrousel heeft afspraken met de havendienst om deze ligplaatsen te gebruiken. Het is een mooie en rustige ligplaats. Soms is de geur van de strokartonfabriek of de suikerfabriek aanwezig.

We bezoeken Groningen Stad. Dat Groningen eigen ideeën heeft is al snel duidelijk als je op de fiets zit. Als het veilig is om een kruising over te steken blijft het verkeerslicht rood om vervolgens de hele kruising vrij te geven voor alle (brom, race en snel) fietsers die dan ook van alle kanten over de kruising proberen te komen. Het heeft wel iets van het verkeer in Indonesië of de Filipijnen. Gewoon doordouwen lijkt het meest effectief, maar het fietst niet prettig en zeker niet ontspannen.

Het Provinciehuis is ook niet ontkomen aan de vernieuwingsdrang.

De binnenstad heeft veel naoorlogse bouw dit geeft, net als in Arnhem, geen aantrekkelijke binnenstad. Wat ons opvalt is de inpassing van moderne architectuur in de historische omgeving. Het zal een kwestie van smaak zijn maar wij vinden het ongepast.

De tolerantie van Groningen t.o.v. honden is vrij beperkt. We konden de VVV niet bereiken omdat het gebouw verboden voor honden is. Zelfs op de arm mocht Bond niet naar binnen. Het Prinsenhof is ook verboden voor honden net als de grote winkelstraat. Om weer bij onze fietsen te komen moesten we flink omlopen. Dus ondanks de fijne terrassen en aardige mensen vinden wij Groningen Stad geen aanrader.

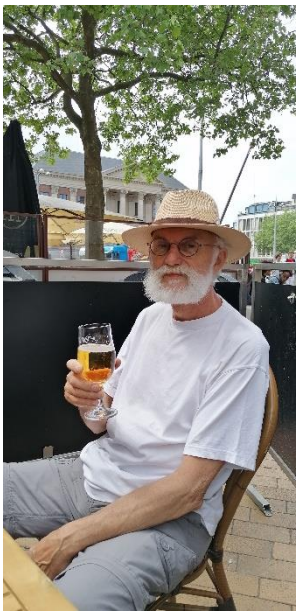

We hebben elk een luchtige hoed gekocht en genieten van een biertje in de zon.

Het prinsenhof is een prachtige oude tuin tegen de binnenstad aan.

De Zonnewijzerpoort, toegang naar de Prinsenhof.

"In 1569 werd het complex omgebouwd tot een bisschoppelijk paleis van de eerste bisschop van Groningen en Drenthe. Na zijn dood werd het paleis verbouwd tot 'Herenhof' en trok de stadhouder George Lalaing erin. Dit was het begin van De Prinsenhof als verblijfplaats van stadhouders,

Het gebouw van de Prinsenhof met de Martini toren op de achtergrond.

waaronder de prinsen van Oranje-Nassau. In de 17e eeuw werd ook de Prinsentuin aangelegd. De letters W en A, die u terug kunt vinden in de buxushagen van de huidige tuin, zijn afkomstig van stadhouder Willem Frederik en zijn vrouw Albertine Agnes. Via de Zonnewijzerpoort kunt aan de zijde van de Turfsingel de tuin inlopen. De bijzondere zonnewijzer waaraan deze poort haar naam eert, is in 1731 geplaatst. Deze zonnewijzer wijst u op verschillende manieren op de tijd. In Latijn kunt u

namelijk de volgende boodschap lezen: 'De vergane tijd is niets, de toekomende onzeker, de huidige wankel. Zorg dat je die van jou niet verspilt.' Om de tijd te doden, flaneerden de hofdames onder de twee loofgangen. Nog steeds staat de Prinsentuin bekend om deze sprookjesachtige met groen overdekte paden." tekst Prinsenhof.nl

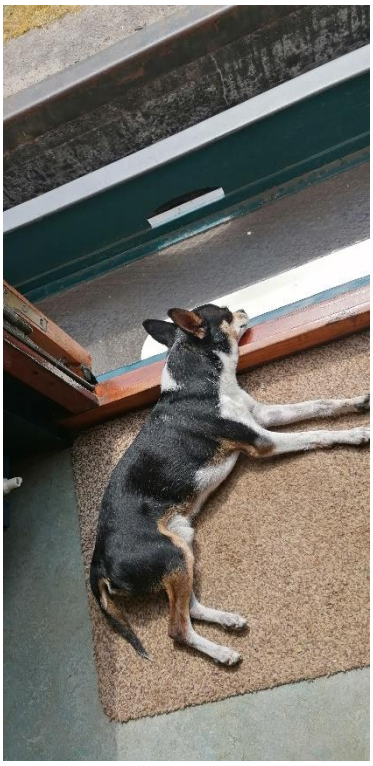

Bond geniet van de zon.

Op de 25e mei zijn we uit Hoogkerk vertrokken richting het Lauwersmeer.

Aan het Reitdiep bij de Westsingersluis vinden we een plekje in de natuur.

Een bij op de herik, een plant uit de familie kruisbloemen.

Het hooibeestje is een kleine vlinder uit de familie van de zandoogjes.

Een juffer rust uit op de tak van een wilg.

Met de Kabeljauw vinden we opnieuw een ligplaats in de natuur langs het Reitdiep.

Vrijdag 27 mei gaan we ondanks de harde wind verder richting Zoutkamp. We vinden een prettige ligplaats aan een stukje grond van Natuurmonumenten met een stevige steiger en goede verbinding met de wal. De voorspelling voor de wind is de komende dag 6 Beaufort met uitschieters naar 8 Beaufort. Voor ons een reden om even niet het Lauwersmeer op te gaan.

Zoutkamp is een klein stadje dat om de garnalenvisserij draait. De firma Heiploeg is alom aanwezig.

Tijdens het vissen komen er soms ook wrakdelen in de netten te zitten. Dat maak de haven tot een klein openluchtmuseum.

De achtersteven van een houten schip met een zogenaamd ‘Engels stuurwerk’ ook wel broodwagen genoemd. Het was een wormstuurwerk waarbij de horizontale ronddraaiende beweging van het stuurwiel werd omgezet in een verticale draaiing van het roerblad.
Omdat deze achtersteven vele jaren onderwater heeft gelegen zijn deze onderdelen lastig te herkennen.

Voorbeeld van een wormstuurwerk.

Een ankerspil en verschillende ankers uit de tijd van de zeilende vrachtvaart en visserij liggen zo her en der uitgestald in het plaatsje.

“Een leugentje hier, een leugentje daar, ’t allemaal waar!”

In elk vissersplaatsje vind je wel een leugenbankje om sterke verhalen met elkaar te delen.
Zo ook aan de haven in Zoutkamp.

De fietstochten, om de bus in de volgende haven te brengen, hebben vaak een verrassing voor ons in petto. Als we de auto naar Dokkum gebracht hebben en weer naar Zoutkamp fietsen komen we oog in oog te staan met 6 hinden. Ze staan net zo verbaast te kijken als wij voor ze gracieus in het struweel verdwijnen. Omdat de foto met de telefoon gemaakt is, is die niet zo heel scherp maar het geeft een beeld van het moment.

Onderweg passeren we een uitzicht toren die de mogelijkheid geeft dieper in het natuurgebied te kijken, we moeten dus even naar boven….. De foto is wat donker vanwege het buiige weer maar de weidsheid van het gebied komt er wel uit.

Verder op komen we langs een kudde paarden van ongeveer 50 dieren. De dartele veulens vallen direct op met hun slungelachtige poten.

Langs het fietspad staat een hek maar verder hebben de dieren hier een enorm terrein om af te grazen.

Na een dik uur fietsen krijgen we de Kabeljauw weer in zicht.

Op maandag 30 mei zijn we naar het eilandje Senneroog in het Lauwersmeer gevaren.
De betonning was op één punt wat onduidelijk. Bij de scheidingston tussen Reitdiep en Dokkumerdiep liggen wat rood/witte tonnen. Toen we er omheen voeren gaf de dieptemeter aan dat het ondieper begon te worden dus zijn we voor de zekerheid toch maar wat verder noord gevaren voor we het Dokkumerdiep op voeren. Voor de nacht zijn we aangemeerd in het haventje van Senneroog.

Het is een natuurgebiedje in het Dokkumerdiep.

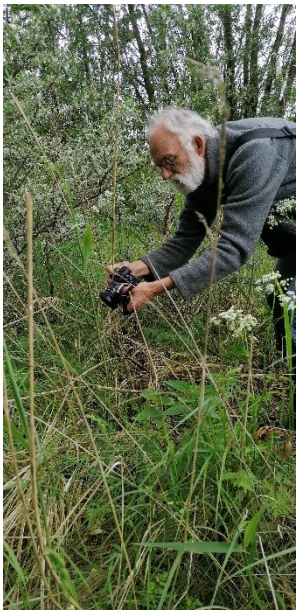

Op onze wandeling over het eilandje zagen we verschilde rupsen van de grote beer vlinder (Arctica Caja) rondkruipen tussen de bodem begroeiing.
Even verder op stuiten we op een gebiedje met moeras orchideeën.

De rups van de grote beer vlinder

Een distel met sluipwespen

De moerasorchidee

Zonsondergang op Senneroog

Na Senneroog gaan we naar Dokkum. Bij het dorp Dokkumer Nieuwe Zeilen varen we Friesland binnen.

De brug bij Engwierum

Cor aan het stuurwiel, Bond doet een tukje. Varen is maar saai voor een hond.

Net voor Dokkum vinden we een aardige ligplaats. Voor de komende dagen.

Onderweg zien we Nathalie die net hun auto van Zoutkamp naar Dokkum heeft gebracht en over het jaagpad weer naar Zoutkamp fietst.
Op een bochtig stukje van het kanaal maakt zij foto's van de Kabeljauw waardoor we haar niet direct herkende. We zeiden nog tegen elkaar "We gaan weer op de foto" toen we doorkregen dat Nathalie aan de waterkant stond.

Het vervolg leest u in Deel 11 van het Dagboek van een Kabeljauw.
Of volg ons op www.polarsteps.com.
Daar berichten we bijna dagelijks.
Als je toegang wil tot onze polarsteps laat het dan even weten.